

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิด
เกี่ยวกับคดียาบ้าของผู้ต้องขัง:
กรณีศึกษา เรือนจำพิเศษพัทยา*
Factors Affecting the Offence of
Amphetamine Prisoners:
Pattaya Remand Prison

สิริภัทร เรืองคง**

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดียาบ้าของเรือนจำพิเศษพัทยา และต้องการศึกษาถึงมาตรการฟื้นฟูผู้ต้องขังในคดียาบ้าของเรือนจำพิเศษพัทยา เป็นการวิจัยศึกษาในทางเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 359 คน เป็นผู้ต้องขังชายจำนวน 307 คน และผู้ต้องขังหญิงจำนวน 52 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า ผู้ต้องขังเพศชายมีการเสพยาบ้าและกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากกว่าผู้ต้องขังเพศหญิง ผู้ต้องขังที่มีอายุ 30 ปี มีการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากเป็น

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้าของผู้ต้องขัง: กรณีศึกษา เรือนจำพิเศษพัทยา สาขาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อันดับ 1 ผู้ต้องขังที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากที่สุดถึงร้อยละ 52 และผู้ต้องขังที่มีสถานภาพโสด เป็นผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากที่สุดร้อยละ 59.3 และยังพบว่าผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาพุทธเป็นผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากที่สุดถึงร้อยละ 97.2 ผู้ต้องขังที่มีรายได้ปานกลางคือตั้งแต่ 5,000 บาทแต่ไม่เกิน 10,000 บาท เป็นผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากที่สุด ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปและเป็นอาชีพที่มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าเป็นอันดับ 1 และในสถานลำดับของบุตรคนแรกพบว่า มีการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้ามากที่สุดด้วย

2. มาตรการฟื้นฟู ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าเรือนจำพิเศษพัทยามีความสปรกเป็นอันดับ 1 และขาดการบำบัด พัฒนาด้านยาเสพติด เป็นอันดับต่อมา

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการฟื้นฟู อันดับแรกผู้ต้องขังส่วนใหญ่เสนอให้มีการจัดการฟื้นฟูด้านพฤติกรรมของผู้ต้องขังโดยให้แยกตามรายคดี อันดับที่ 2 ต้องการให้มีการอบรมฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจด้านข้อกฎหมาย อันดับ 3 ต้องการให้มีการกิจกรรมยามว่างเพื่อรักษาความสะอาดภายในเรือนจำ และความต้องการท้ายสุด คือ การอบรมด้านการศึกษาและอาชีพ

การจะแก้ไขปัญหาคดีการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้าของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษพัทยานั้น ต้องเกิดจากการร่วมมือ ร่วมแรงทั้งกายและใจของผู้คนหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และภาคประชาชน สิ่งสำคัญคือควรต้องให้โอกาส และสังคมต้องให้การยอมรับพวกเขา เหล่านั้นกลับคืนสู่สังคมที่ดีได้อย่างเป็นปกติสุข

Abstract

This article aims to reveal the study on factors which influence the wrongdoings in amphetamine lawsuit of the special prison. The author also aims wishes to study the measures in rehabilitating the prisoners in amphetamine cases of Pattaya City. This research is a quantitative method conducted by collecting questionnaires from 359

prisoners. Among them, 307 prisoners are male and 52 prisoners are female. The study reveals the followings:

1. The factors which influence the wrongdoings on amphetamine cases: there are more male prisoners who use amphetamine and commit wrongdoings on amphetamine case than female prisoners. The most common is that the prisoners who are more than 30 years old commit wrongdoings on amphetamine cases. The prisoners who study in the primary schools commit wrongdoings on amphetamine case as many as 52%. The number of prisoners who are Single who commit wrongdoings on amphetamine case are as many as 59.3%. It is also found that the prisoners who believe in Buddhism commit wrongdoings on amphetamine cases as many as 97.2%. The prisoners who earn salary from 5,000-10,000 baht ranked the first in committing wrongdoing on amphetamine cases. Most of the prisoners are wage earners. They are ranked the first in committing wrongdoing on amphetamine cases. Also, the first child of the family ranks the first in committing wrongdoings on amphetamine case.

2. The rehabilitation measures: most of the prisoners opine that the special prison of Pattaya is the dirtiest. Secondly, it lacks the development on rehabilitation.

3. The suggestions about the rehabilitation measures: (1) Most of the prisoners suggest for better management on rehabilitation for prisoners to be categorized according to the cases; (2) They demand for education on rehabilitation.

บทนำ

ปัญหายาบ้าเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทยที่ยังแก้ไม่ได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ยั่งยืน คลี่คลาย วิกฤตภัย เพื่อหามาตรการในการป้องกัน ตลอดจนวิธีการฟื้นฟูของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งยาบ้าเป็นสารสังเคราะห์ที่มีแอมเฟตามีนเป็นส่วนประกอบ สารสังเคราะห์นี้เมื่อ ปี ค.ศ. 1887 โดยนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมัน ปี ค.ศ. 1888 นักวิทยาศาสตร์ชาวญี่ปุ่นใช้อนุพันธ์ของสารสังเคราะห์แอมเฟตามีนซึ่งมีอำนาจรุนแรงส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง การใช้สารสังเคราะห์แอมเฟตามีนในการบำบัดรักษาโรคในผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้านี้ให้หายในระยะของการบำบัดตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สอง มีการพบว่าสารสังเคราะห์และนำมาใช้เป็นยาในผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้า ต่อมาส่งผลให้ผู้ป่วยติด ผลของสารสังเคราะห์ยาบ้าจัดเป็นยารักษาโรคและเสพติดที่เกิดขึ้นในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ระยะหลังภัยที่ส่งผลต่อผู้ติดสารสังเคราะห์ชนิดแอมเฟตามีนนี้ กระตุ้นการก่ออาชญากรรมทั้ง 5 ประเภท ความรุนแรงต่อเนื่องจึงมีพระราชบัญญัติกฎหมายควบคุมและมีบทลงโทษของผู้ผลิต ผู้ขาย ผู้เสพ ขึ้นเพื่อระงับการแพร่ระบาดของอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้สารสังเคราะห์ประเภทนี้

ในพุทธศักราช 2539 ยังมีบทลงโทษต่อสารสังเคราะห์แอมเฟตามีนให้เป็นสิ่งเสพติดประเภท 1 โดยห้ามจำหน่ายมีบทลงโทษรุนแรงต่อผู้ขาย จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้สารสังเคราะห์แอมเฟตามีน หรือยาบ้ามีราคาในตลาดสูงขึ้นสร้างกำไรต่อผู้ขาย ผลกระทบนี้ส่งผลให้มีผู้ผลิตมากขึ้น และยังเป็นแรงจูงใจให้มีผู้ขายมากขึ้น

เมืองพัทยา เป็นเขตปกครองพิเศษเขตหนึ่งที่ตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เทียบเท่าเทศบาลนคร ในเขตจังหวัดชลบุรี จัดเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติที่มีชื่อเสียงระดับโลกโดยเฉพาะหาดทรายที่ทอดยาวไปตามแนวชายฝั่งทะเล จัดได้ว่ามีความสวยงามอีกแห่งของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 140 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย

ซึ่งพัทธาแบ่งเป็น 4 ส่วนได้แก่ พัทธาเหนือ พัทธากลาง พัทธาใต้ และหาดจอมเทียนได้มีแผนเสนอชื่อเมืองพัทธาต่อยูเนสโก ให้เป็นเมืองภาพยนตร์เนื่องด้วยมีการถ่ายทำภาพยนตร์ที่พัทธาไม่น้อยกว่า 300 เรื่องต่อปี และรายได้ร้อยละ 90 มาจากการท่องเที่ยว พัทธามีรหัสมาตรฐานตาม ISO 3166-2 ว่า TH-S ปัจจุบันเมืองพัทธามีพื้นที่ทั้งหมด 208.10 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 130,062.50 ไร่ พื้นดิน (รวมเกาะล้าน) 53.44 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 33,400 ไร่ พื้นน้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 96,662.50 ไร่ เกาะล้าน 4.07 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 2,543.75 ไร่

เมืองพัทธาเป็นเมืองที่มีพื้นที่ติดกับนิคมอุตสาหกรรมและท่าเทียบเรือแหลมฉบังเป็นพื้นที่ที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงมีความเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงต่อพฤติกรรมทางสังคม เมืองพัทธายังเป็นเมืองท่องเที่ยวจึงที่มีความเจริญทั้งทางเศรษฐกิจหรือสังคมส่งผลให้เกิดความขัดแย้ง และกลายเป็นแหล่งกำเนิดปัญหาทางสังคมมากที่สุด โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดและอาชญากรรม อีกทั้งเมืองพัทธายังเป็นแหล่งตลาดการค้าชายยาเสพติดที่สำคัญ การระบาดแพร่กระจายของสารสังเคราะห์แอมเฟตามีน หรือยาบ้าเนื่องจากตัวยาสังเคราะห์นี้มีผลให้ผู้เสพสามารถทำงานได้เป็นระยะเวลายาวนาน งานบริการในเมืองพัทธาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่รองรับการชายยาบ้าได้เป็นอย่างดี

เรือนจำพิเศษพัทธาเป็นเรือนจำที่มีลักษณะพิเศษ คือ เป็นเรือนจำที่มีความหลากหลายเรื่องภูมิสำเนาและยังเป็นเรือนจำที่มีผู้ต้องขังในคดียาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 99 ของผู้ต้องขังทั้งหมด 3,325 คน

ผู้วิจัยประกอบอาชีพเป็นนายความทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังในคดียาเสพติดมานานกว่า 10 ปี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้าของผู้ต้องขัง ทั้งในคดีที่ผู้ต้องขังเป็นผู้ขายยาบ้าคดีของกลุ่มผู้เสพยาบ้าและเป็นแหล่งรายได้ของผู้ขายยาบ้าครบวงจรเนื่องจากการขายบริการ แหล่งซื้อบริการ ชุมชนแออัด สภาพสังคมเสื่อมโทรมส่งผลต่อผู้อยู่อาศัย ประชากรแฝง เศรษฐกิจภายในเมืองพัทธาที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว งานแรงงานต่างชาติ ปัจจัยอิสระนี้อาจส่งผลเป็นตัวแปรภายนอก

และเป็นปัจจัยหลักที่กระทบต่อวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบปกติสุขโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดียาบ้าในเรือนจำพิเศษพัทยา
2. ศึกษามาตรการฟื้นฟูผู้ต้องขังในคดียาบ้าของเรือนจำพิเศษพัทยา
3. ศึกษามาตรการป้องกันและแก้ไขผู้ต้องขังที่การกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้าในเรือนจำพิเศษพัทยา

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณผสมเชิงคุณภาพ เพื่อมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้าของผู้ต้องขัง กรณีศึกษา เรือนจำพิเศษพัทยา โดยผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังในคดียาบ้าซึ่งอยู่ระหว่างชั้นการสอบสวนของเจ้าพนักงานสอบสวน ชั้นไต่สวนมูลฟ้องของศาลจังหวัดพัทยา ชั้นพิจารณาคดีของศาลจังหวัดพัทยา และผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ ฎีกา และผู้ต้องขังเด็ดขาด ซึ่งถูกคุมขังในเรือนจำพิเศษพัทยาตามหมายขังของศาลจังหวัดพัทยา ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2554 จำนวน 3,594 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป ซึ่งกำหนดขนาดของตัวอย่างตามลำดับนัยสำคัญ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 359 คน

การสุ่มตัวอย่างประชากรโดยสุ่มตามลำดับรายชื่อจำนวน 100 คน โดยสุ่มโดยลำดับ คือ 10, 20, 30, 40, 50, ...100 โดยจำแนกจากแดน ดังนี้ แดน 1, แดน 2, แดน 3, แดน 4 การจำแนกแดนของผู้ต้องขังของกลุ่มประชากรตัวอย่างนี้จะใช้การสุ่มเชิงระบบ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเป็นแบบเลือกตอบหรือเติมข้อความตามที่เป็นจริงจำนวน 8 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ต้องขังเพื่อหาสาเหตุของการทำผิด โดยหาค่าความจริงระหว่างผู้ต้องขังกับความรับรู้และสภาวะแวดล้อมทางสังคม แบ่งตามปัจจัย ดังนี้ พฤติกรรมเลียนแบบมีคำถาม 2 ข้อ การทำเป็นธุรกิจมีคำถาม 8 ข้อ ความอยากลองมีคำถาม 11 ข้อ และการมีปัญหาครอบครัวเพื่อหาสาเหตุแวดล้อมแรงจูงใจในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า มี 16 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะมีจำนวน 2 ข้อ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แยกออกเป็น การหาค่าความเที่ยงตรง การทดสอบค่าจำแนก และความเชื่อมั่น ค่าความสัมพันธ์

ความเที่ยงตรง (validity) การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาแล้วเสนอให้อาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแก้ไขภาษา เนื้อหาและโครงสร้างเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนั้นไปทดสอบเครื่องมือจะใช้การทดสอบความตรง โดยนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูลผู้วิจัยได้นำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจัดเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 359 ฉบับ กับผู้ต้องขังคดียาบ้าในเรือนจำพิเศษพัทยาเมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 359 ฉบับ ผู้วิจัยตรวจสอบและคัดเลือกรูปแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 359 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกลงใน

คอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตาม
วัตถุประสงค์และสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของ
คะแนนที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า จำนวน 8 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็น
ให้เลือกตอบและเติมข้อความตามที่เป็นจริง ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า จำนวน 4 ข้อหลัก
รวม 37 ข้อย่อย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนผู้วิจัยกำหนดให้คะแนนแต่ละข้อ โดยอาศัย
แนวคิดของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์

- 1 คะแนน มีค่าเท่ากับจริงน้อยที่สุด
- 2 คะแนน มีค่าเท่ากับจริงน้อย
- 3 คะแนน มีค่าเท่ากับจริงปานกลาง
- 4 คะแนน มีค่าเท่ากับจริงมาก
- 5 คะแนน มีค่าเท่ากับจริงมากที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนเป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบว่ามีผู้ต้องขัง
คดียาบ้า มีปัจจัยในการกระทำความผิดอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย (Mean) ของ
คะแนนเป็นตัวชี้ขาดโดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1.00-1.50 หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาบ้า จริงน้อยที่สุด
1.51-2.50 หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาบ้า จริงน้อย
2.51-3.50 หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาบ้า จริงปานกลาง
3.51-4.50 หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาบ้า จริงมาก

4.51-5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้าจริงมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาบ้า จำนวน 2 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เติมข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อความที่ต้องการเสนอแนะพร้อมทั้งทำแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิธีการบำบัดฟื้นฟู การป้องกันและปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้า เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างวิธีการบำบัดฟื้นฟู ความต้องการของผู้ต้องขัง และความเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปในการรวเดียวกัน

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติคำนวณโดยเลือกวิธีวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องต่อวัตถุประสงค์และการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้คือ ร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการหาสาเหตุการกระทำคามผิดของผู้ต้องขัง

1. จำแนกตามปัจจัยของสาเหตุการกระทำคามผิดในคดียาบ้า คือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
2. วิเคราะห์ข้อมูลสัมภาษณ์ของแบบสัมภาษณ์ในตอนี่ 3 และบรรยายผลข้อมูลสัมภาษณ์และนำมาสร้างโครงสร้างในการพัฒนาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาในกระบวนการยุติธรรม

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทยาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็น 8 ประเภท พบว่า

1.1 จำแนกตามเพศ ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทยามีเพศชายมากที่สุดจำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 และเป็นเพศหญิงจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 รวม 359 คน

1.2 จำแนกตามอายุ ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทลุงที่มีอายุต่ำสุด 18 ปี และสูงสุด 57 ปี ผู้ต้องขังที่มีอายุ 30 ปี มีมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 รองลงมาอายุ 25 ปี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และอันดับสามผู้ต้องขังอายุ 28 ปี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ส่วนผู้ต้องขังที่มีน้อยที่สุดมีอายุ 48, 49, 50, 54 และ 57 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

1.3 จำแนกตามการศึกษา ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทลุงที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษามีมากที่สุดจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาจบชั้นอุดมศึกษาจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 และอันดับสามไม่ได้เรียนหนังสือจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ส่วนผู้ต้องขังที่มีน้อยที่สุดจะจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

1.4 จำแนกตามสถานภาพ ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทลุงที่มีสถานภาพเป็นโสดมีมากเป็นอันดับหนึ่งจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมามีสถานภาพสมรสจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 อันดับสามสถานภาพแยกกันอยู่มี 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3

1.5 จำแนกตามศาสนา ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทลุงที่นับถือศาสนาพุทธมีมากที่สุดจำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 อันดับสองศาสนาอิสลามจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และนับถือศาสนาคริสต์มีน้อยสุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

1.6 จำแนกตามรายได้ต่อเดือนผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทลุงส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท แต่ไม่ถึง 10,000 บาท มีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาไม่มีรายได้ไม่ถึง 5,000 บาท มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ลำดับ 3 มีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาท แต่ไม่ถึง 20,000 บาท มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

1.7 จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษพัทลุงส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 51 ลำดับสองเป็นพนักงานบริษัท มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และลำดับ 3 ประกอบอาชีพอิสระมีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8

1.8 จำแนกตามสถานะลำดับความเป็นบุตรผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษ พัทธยาส่วนใหญ่มีสถานะลำดับความเป็นบุตรคนแรกมากถึง 157 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 2 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และลำดับ 3 เป็นบุตรคนที่ 3 มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6

2. การหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาบ้า โดยแยกตามทัศนคติความเชื่อ ได้แก่ พฤติกรรมการเลียนแบบ การทำเป็นธุรกิจ ความอยากลองยาบ้า และการมีปัญหาครอบครัว พบว่าทัศนคติทั้ง 4 ข้อ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้าในระดับน้อย จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยทัศนคติทั้ง 4 ข้อ ไม่ได้เป็นเหตุให้ผู้ต้องขังกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า

เมื่อผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อแสดงผลของระดับนัยสำคัญพบว่า

สถานภาพครอบครัวไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าของผู้ต้องขัง เพราะระดับนัยสำคัญเท่ากับ .663 ยอมรับ H_0 เนื่องจากค่า Sig มีค่ามากกว่า .05

รายได้ไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าของผู้ต้องขัง เพราะระดับนัยสำคัญเท่ากับ .552 ยอมรับ H_0 เนื่องจากค่า Sig มีค่ามากกว่า .05

ส่วนอาชีพไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าของผู้ต้องขังเช่นกัน เพราะระดับนัยสำคัญเท่ากับ .148 ยอมรับ H_0 เนื่องจากค่า Sig มีค่ามากกว่า .05

แต่ลำดับของบุตรเท่านั้นที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาบ้าของผู้ต้องขัง เพราะระดับนัยสำคัญเท่ากับ .025 ปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า Sig มีค่าต่ำกว่า .05

3. ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ต้องขังในคดียาบ้าได้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อมูลคำถามปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรมฟื้นฟูเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ต้องขังโดยแยกตามประเภทของแต่ละคดีเป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ผู้ต้องขัง

ต้องการให้มีการอบรมวิชาการความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย และลำดับที่ 3 ผู้ต้องขังต้องการให้มีการจัดกิจกรรมยามว่างอันเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดภายในเรือนจำ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อมูลแบบสอบถามทั่วไปสามารถอธิบายเกี่ยวกับปัจจัยสถานะความเป็นบุตรพบว่าสมมติฐานของการยอมรับค่าเฉลี่ยมีนัยสำคัญ สังเกตว่าค่า F และระดับนัยสำคัญเท่ากับ .025 วิเคราะห์ว่า เราปฏิเสธค่า H_0 เนื่องจากค่า Sig มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า .05 อธิบายว่า ลำดับของบุตรเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของผู้ต้องขังเป็นปัจจัยเดียวที่เป็นไปตามสมมติฐาน จากปัจจัยที่วิเคราะห์ตัวแปรทั้งหมด และจากการศึกษาตามค่าเฉลี่ยและค่าแปรปรวนตามสมมติฐานในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามเป็นผลที่ขัดแย้งกับงานวิจัยทั้ง 6 งานวิจัยที่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปดังนี้

สุนัย ลีตรานนท์¹ ศึกษาเรื่องประสบการณ์ชีวิตของผู้ติดยาเสพติดประเภทยาบ้าก่อนการเข้าสู่การบำบัดกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เข้ารับการบำบัดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง ค่ายฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตผลวิจัยสรุปว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเลียนแบบและมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อการเข้าไปใช้ยาบ้าจนติด ปัญหาของการเข้าสังคมและพฤติกรรมการอยู่ภายใต้แนวคิดและบรรทัดฐานทางสังคมส่งผลให้เกิดการทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าจนกระทั่งถึงจุดจบตรงกระบวนการยุติธรรมและเข้าสู่กระบวนการบำบัดในกรมราชทัณฑ์

นรากร มหามิตร² ศึกษาเรื่องปัญหายาเสพติดดยาบ้าในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูสรุปว่ามีการค้ายาบ้าในโรงเรียนอยู่ในระดับสูงมากโดยผลการเปรียบเทียบจำแนกได้นัยสำคัญทางสถิติในเรื่องของการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษายกเว้น

¹ สุนัย ลีตรานนท์. ประสบการณ์ชีวิตของผู้ติดยาเสพติด ประเภทยาบ้าก่อนเข้าสู่การบำบัด. 2548. หน้า 1.

² นรากร มหามิตร. การดำเนินงานและผลการดำเนินงานเพื่อลดการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12. 2543. หน้า 1.

การดำเนินงานด้านการป้องกันป้อมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พัชรี พันธุวนิช³ ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเสพยาบ้าของคนขับรถบรรทุก ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นคนขับรถบรรทุกสรุปว่าการศึกษาเป็นปัจจัยต่อการตัดสินใจเสพยาบ้าเนื่องจากการทำงานเกินกว่าชั่วโมงทำงานตามมาตรฐานรายได้เป็นตัวกระตุ้นต่อการกระทำผิด

ดิลก ทองนาค⁴ ศึกษาเรื่องกระบวนการทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่ศาลสั่งให้อยู่ในความดูแลของสถานพินิจสรุปว่า กระบวนการทางครอบครัว เศรษฐกิจ พฤติกรรมเลียนแบบกระทำผิดมียาบ้าไว้ในครอบครองเนื่องจากจำหน่ายยาบ้า

ลลิตา เดชาวูช⁵ ศึกษาเรื่องปัจจัยครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มตัวอย่างที่รูปแบบ คือ ครอบครัวที่มีพ่อแม่ครอบครัวที่อยู่กับญาติ ครอบครัวที่มีแม่เพียงคนเดียว ครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยง สรุปว่า ครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าโดยมีนัยสำคัญทางสถิติจากการวิจัยเรื่องนี้ปัจจัยทางครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์มีผลต่อการทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า

สุทัศน์ พุ่มพันธ์ม่วง⁶ ศึกษาเรื่องภูมิหลังของผู้ค้ายาบ้าในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดชลบุรี สรุปว่า พฤติกรรมของการดำเนินงานของผู้ค้ายาเสพติดเกิดจากการติดยาบ้าคิดเป็นร้อยละ 66.4 ผู้ค้าส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพคิดเป็นร้อยละ 40.4 ผู้ค้าส่วนใหญ่ค้ายาแบบปากต่อ

³ พชรี พันธุวนิช. ศึกษาพฤติกรรมการเสพยาบ้าของคนขับรถบรรทุก: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดจันทบุรี. 2545. หน้า 1.

⁴ ดิลก ทองนาค. กระบวนการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้า: ศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี. 2549. หน้า 1.

⁵ ลลิตา เดชาวูช. ปัจจัยครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 2548. หน้า 1.

⁶ สุทัศน์ พุ่มพันธ์ม่วง. ภูมิหลังของผู้ค้ายาบ้าในจังหวัดชลบุรี. 2542. หน้า 1.

ปากเป็นร้อยละ 74.3 โดยลูกค้าแต่ละคนจะไม่รู้จักรักและมีความสัมพันธ์กัน การจำหน่ายยาบ้าไม่มีการมีของกลางอยู่กับตัวคิดเป็นร้อยละ 23.6

ในงานสรุปผลเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับ คดียาบ้านี้จึงมีนัยสำคัญทางสถิติใหม่เกี่ยวกับ ปัจจัยของลำดับและของ ความที่ เกิดมาเป็นบุตรซึ่งเป็นสมมติฐานใหม่เกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญในการกระทำ ความผิด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้านั้น ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือร่วมแรงช่วยกันแก้ไขปัญหา และควรแก้ไขอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ไข คือ ต้องสร้างการเรียนรู้จากผู้ต้องขังในคดียาบ้านี้ในแต่ละห้องที่ ว่ามีเหตุปัจจัยใดที่ทำให้ผู้ต้องขังตัดสินใจกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาบ้า แล้วนำมาสร้างเป็นกรอบแนวทาง นโยบาย มาตรการป้องกันและปราบปรามให้เป็นรูปธรรม เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและ สังคมมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ดังกล่าวจึงต้องเร่งทำอย่างต่อเนื่องให้ทันกับเหตุการณ์ในปัจจุบันเช่นกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรให้มีการดำเนินการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างต่อเนื่องทั้งในระบบกระบวนการยุติธรรมและนอกระบบกระบวนการยุติธรรม
2. ควรมีการขยายหน่วยงานโดยเฉพาะเจาะจงที่สามารถรองรับจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่มากขึ้นให้ได้อย่างเหมาะสม
3. ควรเพิ่มระดับขีดความสามารถของหน่วยงานให้เป็นสถาบันการฟื้นฟูที่มีมาตรฐานระดับชาติ ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และสถานที่
4. ควรศึกษาวิธีการฟื้นฟูผู้ต้องขังแต่ละคนอย่างเหมาะสมตาม ลักษณะสาเหตุ พฤติกรรมและประเภทของการกระทำผิดอย่างจริงจังและเคร่งครัด

5. ควรมีหน่วยงานรองรับทั้งด้านอาชีพ รายได้ หรือการศึกษา ให้แก่ผู้ต้องขังหลังจบโปรแกรมการบำบัดฟื้นฟูแล้ว เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ไม่หวนกลับมากระทำผิดอีก

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรจัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดฟื้นฟู เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และคิดหาวิธีการเพื่อการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมให้ทันกับยุคสมัยและสถานการณ์

2. ควรปรับปรุงสถานที่และสิ่งแวดล้อมและจำนวนบุคลากร ให้มีความเหมาะสมกับจำนวนของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง

3. ควรจัดให้มีการปลูกจิตสำนึกให้กับผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูให้รู้จักพิษภัยของยาเสพติดและการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลชุมชนของตนให้ห่างไกลยาเสพติด

4. ควรทำแบบสอบถามประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง เพื่อค้นหาความต้องการที่แท้จริงของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

5. ควรจัดให้มีการติดตามผลผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูภายหลังจบโปรแกรมการฟื้นฟูแล้ว เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรทำการประเมินโปรแกรมการบำบัดฟื้นฟูในภาพรวมทั้งในระบบกระบวนการยุติธรรมและนอกกระบวนการ

2. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูเข้ามามีส่วนร่วมในวิธีการบำบัดฟื้นฟู เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการฟื้นฟู

3. ควรส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย และบทลงโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ควรเพิ่มบทลงโทษความผิดอันเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อให้เกิดความเกรงต่อกฎหมายโดยเฉพาะกรณีกระทำผิดซ้ำ

5. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนทั้งทางรัฐและเอกชนให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแลชุมชนแจ้งเบาะแสเครือข่ายยาเสพติดให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รายการอ้างอิง

- ติลก ทองนาค. *กระบวนการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทยาบ้า: ศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.
- นรากร มหามิตร. *การดำเนินงานและผลการดำเนินงานเพื่อลดการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2543.
- พัชรีย์ พันธวนิช. *ศึกษาพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าของคนขับรถบรรทุก: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.
- ลลิตา เดชาวุช. *ปัจจัยครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในเขตภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพยาบาลครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- สุทัศน์ พุ่มพันธ์ม่วง. *ภูมิหลังของผู้ค้ายาบ้าในจังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2542.
- สุนัย ลีตรานนท์. *ประสบการณ์ชีวิตของผู้ติดยาเสพติด ประเภทยาบ้าก่อนเข้าสู่การบำบัด*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.